

VERRIEST, Adolf (Deerlijk 15 augustus 1830 – Kortrijk 21 juni 1891). Broer van **Hugo Verriest** en **Gustaaf Verriest** (1843-1918).

Liep college aan het Klein Seminarie van Roeselare, waar hij medestudent was van **Guido Gezelle** en eerste voorzitter van het in 1849 gestichte Lettergilde. Met Gezelle zou hij levenslang bevriend blijven en op hem een stimulerende invloed uitoefenen. Na zijn studies in de wijsbegeerte en letteren en in de rechten (Leuven, 1853-1858) vestigde hij zich als advocaat in Kortrijk. Hij was er katholiek gemeenteraadslid (1870-1886) en schepen (1886 tot zijn dood). Overal waar hij kon, kwam deze begaafde redenaar op voor de rechten van het Nederlands of liever van het 'Vlaamsch'. Als advocaat pleitte hij zoveel mogelijk in de volkstaal. In 1875 was hij medeoprichter van het Kortrijkse **Davidsfonds**, waarvan hij tot zijn overlijden voorzitter was. Hij schreef de tekst van het oratorium *De Leie* door zijn vriend **Peter Benoit** gecomponeerd naar aanleiding van het koninklijke bezoek aan Kortrijk (1875). Als voorzitter van de bestuursraad van de Kortrijkse muziekschool ijverde hij, tegen de zin van veel Kortrijkzanen in, voor het Vlaams karak-

ter ervan. In zijn vrije tijd dichtte (in het Nederlands en in het Frans) en componeerde hij.

WERKEN: *Gedichten en aanspraken van Adolf Verriest*, 1893.

LITERATUUR: P. Vancolen, 'Politiek leven te Kortrijk. 1830-1884', in *Koninklijke Geschied- en Oudheidkundige Kring van Kortrijk. Handelingen*, nieuwe reeks, jg. 36 (1968-1969), p. 1-347; – F. Germonprez, 'Verriest Adolf', in *Kortrijkse figuren*, tweede reeks, 1980, p. 78-82; – M. vander Plas, *Mijnheer Gezelle. Biografie van een priester-dichter (1830-1899)*, 1990.

NIKLAAS MADDENS